

Rjøbenhavn's 1ſte Valgkreds (Rimeſtaad), idet jeg ikke formener, at hans Udtalelſer her vare paa rette Maade. I Udvalgets og navnlig i den ærede Ordførers og hans Meningsſkællers Stilling til Vindringsforſlagene har jeg ikke ſom Medlem af Udvalget fundet nogenſomhelſt Opgiueſe hverken af Anſkuelſer eller af Grundſætninger, men kun en Beſtræbſe efter ved Smødelommen at indbrømme andre Meninger, ſom ogſaa kunne gjøre Krav paa at høres, deres Indfyldte paa Lovens Form og Indhold. Idet jeg paafkjønner denne Smødelommen fra den ærede Ordførers Side, tror jeg ikke, at man ſkal vindicere fig nogen Ret til deraf at udlede ſaadanne Slutninger, ſom ſket er. Andet har jeg ikke at ſige.

Rimeſtaad: Jeg ſkal af det Henſyn, ſom den ærede Formand omtalte, indſkrænke mig til et Par Ord. Jeg kan ikke negte, at det vakte lidt Uro hos mig at høre nogle Ytringer af det ærede Medlem for Veile Amts 2den Valgkreds (Berg), der gif ud paa, at Flertallet ganſke faſtholder den Opfattelſe, ſom var bleven udtalt ved Sagens 1ſte Behandling; thi dette maatte jo betynde, enten at Flertallet vilde ſtemme mod Loven, ſaaledes ſom den forelaa, eller, hvad jeg aldrig kunde tro, gaa ind paa at ſtemme for Noget, man anſaa for at være ſtridende mod Grundloven. Min Uro blev imidlertid dæmpet under den følgende Del af det ærede Medlems Foredrag; thi da opdagede jeg, at det ærede Medlem ſværede i fuldſtændig Wildfarelſe med Henſyn til det Standpunkt, der er blevet gjort gjældende af ham ſelv og flere af hans Meningsſkællere ved denne Sags 1ſte Behandling. Han gjorde nemlig nu de Herrers Mening fra 1ſte Behandling til netop den ſamme ſom den, der blev udtalt af mig og de Talere, der ſtode paa ſamme Side ſom jeg, og ſom gif ud paa, at det aldrig paa nogen Maade kunde antages at have været Meningen med Beſtemmelſerne om Forſamlingsfriheden i Grundloven, at hvede de Poſitivbeſtemmelſer, ſom vare til Hinder for, at en enkelt Forſamling kunde afholdes til enkelte Læder eller paa enkelte Steder. Det var netop det Synspunkt, vi gjorde gjældende, hvorimod det ærede Medlem for Veile Amts 2den Valgkreds og andre Medlemmer af Flertallet udtalte, at Beſtemmelſerne i Lovforſlagets § 7 netop maatte anſes ſom en Indſkrænkning i den ved Grundloven givne Forſamlingsret. Det var ikke, ſom det ærede Medlem mente, en Glæde over, at Forſamlingsfriheden led nogen Indſkrænkning, jeg for udtalte; thi det er Noget, jeg aldeles ikke vilde glæde mig over; men det var en Glæde over, at de Herrer vare komne ſaa langt bort fra det Standpunkt, de forſværede ved 1ſte Behandling, at det endogſaa viſer fig, at det ærede Medlem for Veile Amts 2den Valgkreds ikke en-

gang kan huſſe, hvilket Standpunkt det var han den Gang ſtod paa.

Berg: Det forekommer mig, at den meget ærede Læder kan have nok at gjøre med at rede fig ud af ſine egne Udtalelſer. Jeg vil ikke anerkjende ham ſom Fortolker af mine Ord, og heller ikke behøver jeg ham ſom min Eufommelſe eller ſom min Veileder i ſaa Henſeende. Jeg har henviſt til mine Udtalelſer ved 1ſte Behandling, og dem faſtholder jeg; men jeg vil erkjende, at da en noget anden Fortaaelſe af, hvad der er nødvendigt for at opfylde den Indſkrænkning, ſom ogſaa jeg da antydede, kunde tænkes i Overensſtemmelſe med Grundlovens Bud, ſaa kunne de, der i Henſeende til Principet ganſke dele min Betragtning, ſtemme for § 7. Jeg har en noget anden Opfattelſe af denne Indſkrænkning's Omfang, og derfor kan jeg ikke ſtemme for Paragrafen; men i Principet er jeg overbevist om, at jeg kan være enig med og ogſaa maa anſes for at være enig med de fleſte af dem, ſom idag vilde give Loven deres Stemme.

Sulſtein-Ledreborg: Jeg ſkal ikke opholde Thingets Tid, men kun gjøre opmærksom paa, at det allerede ved Sagens 1ſte Behandling ikke fra nogen Side blev benægtet, at det var lovligt og tilladeligt i Henſeende til Grundloven at frede viſſe Steder, eller at erkjende dem for uſtikfede til offentlige Forſamlinger. Det kan ſke, og jeg kan ikke ſe rettere, end at den Form, § 7 nu har faaet, meget vel kan forſtaas ſom en Indſkrænkning i Henſeende til Stedet i en viſ Tid, men ikke direkte ſom et Forbud imod Forſamlinger. Jeg ſkal imidlertid villigt indbrømme, at dette er ſaa lidt klart, at jeg fra det Standpunkt, jeg har indtaget, og efter den Maade, hvorpaa Diskussionen navnlig idag er bleven ført her i Salen, ikke vilde kunne ſtemme for Loven, uden at jeg maatte udsætte mig for, at man ſenere vilde drage Konſekventer af denne Afſtemning med Henſyn til min Betragtningensmaade af Sagen. Jeg kan derfor ikke ſtemme for Loven. Det er kun dette, jeg har villet udtale.

Ordføreren (S. A. Hanſen): Jeg blev lidt overraſket ved den Form, hvori det ærede Medlem for Rjøbenhavn's 1ſte Valgkreds (Rimeſtaad) ved denne Leilighed udtalte ſin Glæde. Naar Glæden virkelig er ſand, pleier man at give den en noget andet Form end den, hvori det ærede Medlem fortolkede os ſin Glæde, men det er maaffte det ærede Medlems Natur, at han, naar han er glad, bliver ſpids og udtrykker ſin Glæde ved at være ſpids imod dem, der have forvoldt ham Glæden. Jeg kan dog ikke lade det ærede Medlem beholde det ſidſte Ord, naar han ſiger, at man nu er kommen til en rigtigere Anſkuelſe end tidligere, thi jeg maa hævde, at jeg nu har